

08-009

B. ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΟ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΟΥΡΙΚΗΣ ΑΡΘΡΙΤΙΔΑΣ – ΠΡΟΛΗΨΗ ΚΡΙΣΕΩΝ

I. Η ουρική νόσος είναι μια συχνή πάθηση που χαρακτηρίζεται από εναπόθεση κρυστάλλων ουρικού μονονατρίου στις αρθρώσεις και στους εξωαρθρικούς ιστούς. Η μεταβολική διαταραχή στην οποία οφείλεται είναι η υπερουριχαιμία (αύξηση των επιπέδων του ουρικού οξέος στον ορού >6,7 mg/dl). Εκφράζεται κυρίως ως:

1. Ασυμπτωματική υπερουριχαιμία
2. Ουρική αρθρίτιδα που διακρίνεται σε:
  - Οξεία ουρική αρθρίτιδα
  - Νόσο των μεσοδιαστημάτων των κρίσεων
  - Χρόνια τοφώδη αρθρίτιδα
3. Νεφρική νόσο
  - Νεφρολιθίαση
  - Ουρική νεφροπάθεια
  - Οξεία αποφρακτική ουροπάθεια (όπως επί συνδρόμου λύσης των όγκων)

II. Η διάγνωση της κρίσης οξείας ουρικής αρθρίτιδας γίνεται από το ιστορικό και την κλινική εικόνα και δεν είναι απαραίτητη η ανεύρεση κρυστάλλων ουρικού μονονατρίου στο μικροσκόπιο πολωμένου φωτός στο αρθρικό υγρό ή στο αναρροφηθέν δείγμα τόφου.

III. Η θεραπεία της ουρικής νόσου δεν ταυτίζεται με τη θεραπεία της υπερουριχαιμίας (ΘΠΣ 08-010) και αντιστρόφως. Η θεραπευτική αντιμετώπιση της νόσου συνίσταται σε:

A. Μη φαρμακευτική θεραπεία της ουρικής νόσου που περιλαμβάνει:

- Δίαιτα και αλλαγή τρόπου ζωής
- Αντιμετώπιση πιθανών πρωτοπαθών αιτιών
- Αντιμετώπιση των συννοσηροτήτων
- Αποφυγή ορισμένων φαρμάκων και άλλων μηχανισμών πυροδότησης της κρίσης

B. Φαρμακευτική θεραπεία της οξείας ουρικής αρθρίτιδας που περιλαμβάνει:

- Άμεση χορήγηση φαρμάκων για τον τερματισμό της οξείας κρίσης
- Παράλληλη έναρξη φαρμάκων για την πρόληψη περαιτέρω κρίσεων
- Έναρξη αντιυπερουριχαιμικών φαρμάκων (εφόσον δεν λαμβάνονται ήδη) περίπου δύο εβδομάδες μετά την αποδρομή της κρίσης για την αντιμετώπιση της υπερουριχαιμίας και την πρόληψη της εξέλιξης της νόσου

Ειδικότερες οδηγίες:

Θεραπεία των μεσοδιαστημάτων των κρίσεων και πρόληψη νέων κρίσεων

Είναι απαραίτητη, αρχίζει αμέσως ή ακολουθεί τη θεραπεία της οξείας κρίσης και διαρκεί τουλάχιστον 6 μήνες (ή 3 μήνες μετά την επίτευξη του στόχου του ουρικού για τους ασθενείς χωρίς τόφους και 6 μήνες μετά την επίτευξη του στόχου του ουρικού για τους ασθενείς με ≥ 1 τόφους στη φυσική εξέταση). Επιτυγχάνεται με:

I. Θεραπεία 1^{ου} βήματος

1. Χαμηλή δόση ΚΟΛΧΙΚΙΝΗΣ: 0,5mg x 1 ή x 2/24ωρο.

Ή

2. Χαμηλή δόση ΜΣΑΦ (σε συνδυασμό με γαστροπροστασία, όπου ενδείκνυται).

II. Θεραπεία 2^{ου} βήματος (εφόσον η κολχικίνη και τα ΜΣΑΦ δεν είναι ανεκτά, αντενδείκνυται ή είναι αναποτελεσματικά).

1. Χαμηλή δόση ΓΛΥΚΟΚΟΡΤΙΚΟΕΙΔΩΝ: πρεδνιζολόνη (<10mg/24ωρο) από του στόματος (ή άλλο ισοδύναμο).

Συμπληρωματικά φαρμακευτικά μέτρα:

1. Προτίμηση φαρμάκων με μέτρια ουρικοαπεκκριτική δράση για την αντιμετώπιση συννοσηροτήτων όπως η υπέρταση (π.χ. λοσαρτάνη) ή η υπερλιπιδαιμία (π.χ. φενοφιβράτη).
2. Διακοπή ή αντικατάσταση διουρητικών ή/και μικρής δόσης ασπιρίνης (εφόσον είναι δυνατό).

ΕΠΙΛΕΓΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Khanna D, FitzGerald JD, Khanna PP, Bae S, Singh MK, Neogi N, et al. 2012 American College of Rheumatology guidelines for management of gout. Part 1: systematic nonpharmacologic and pharmacologic therapeutic approaches to hyperuricemia. *Arthritis Care Res (Hoboken)* 2012;64:1431–46.
2. Khanna D, Khanna PP, FitzGerald JD, Singh MK, Bae S, Neogi T, et al. 2012 American College of Rheumatology guidelines for management of gout. Part 2: therapy and antiinflammatory prophylaxis of acute gouty arthritis. *Arthritis Care Res (Hoboken)* 2012;64:1447–61.
3. Zhang W, Doherty M, Pascual E, Bardin T, Barskova V, Conaghan P, et al. EULAR evidence based recommendations for gout. Part I: diagnosis. Report of a task force of the Standing Committee for International Clinical Studies Including Therapeutics (ESCISIT). *Ann Rheum Dis* 2006;65:1301–11.
4. Zhang W, Doherty M, Bardin T, Pascual E, Barskova V, Conaghan P, et al. EULAR evidence based recommendations for gout. Part II: management. Report of a task force of the EULAR Standing Committee for International Clinical Studies Including Therapeutics (ESCISIT). *Ann Rheum Dis* 2006;65:1312–24.
5. Jordan K, Cameron S, Snaith M, Zhang W, Doherty M, Seckl J, et al. British Society for Rheumatology and British Health Professionals in Rheumatology Guideline for the Management of Gout. *Rheumatology (Oxford)* 2007;46(8):1372-4.